

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche
Informatiedienst

Reamweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-76 99 11
Doorkiesnummer 070-76 99 11
Telex 31152

JOURNAAL BERICHTGEVING
TERRORISME

ACD 1597563

datum 19 MAART 1982

CO

b. — d. —

3de jaargang, maart 82-83

Bulletin
Bijzondere Zaken Centrale

i. Buitenland

A. Rote Armee Fraktion

1. Aanslag op Generaal dd. 15-9-1981 te Heidelberg (zie ook JBT 82-02, II Btl, A2)

Op 2-2-1982 trof de politie, op aanwijzingen van een tipgever, een te Heidelberg-Eppelheim geparkeerde VW-bus aan. Uit het politie-onderzoek bleek dat de VW-bus was voorzien van een z.g. 'dublette'-kenteken FB-K-606.

Het voertuig bleek op 8-7-1981 te Frankfurt gestolen te zijn. Het originele bovengenoemde kenteken is afgegeven aan een in Limesheim-Friedberg gevestigde firma.

Op de bus werd een vingerspoor van veiliggesteld.

In het busje bevond zich o.a. een c.b. zender/ontvanger van hetzelfde type en ingesteld op hetzelfde kanaal als de zender/ontvanger, die in het bosperceel boven de plaats vanwaar de terroristen op het voertuig van generaal geschoten hadden, was aangetroffen. Het is duidelijk dat de personen die het anti-tank-wapen bedienden via de radioverbinding met de inzittenden van de bus in contact hebben gestaan.

2. B. G. Augustin (28-9-1950) nu ook in hoger beroep veroordeeld

de vrouw die op 3-6-1981 in Zwitserland bij de grensovergang Rhelnau werd aangehouden toen zij een hoeveelheid springstof met toebehoren de BRD binnen trachtte te smokkelen, is in hoger beroep door het hoog gerechtshof te Zürich veroordeeld tot drie jaar en negen maanden tuchthuis. Zij werd schuldig bevonden aan het voorhanden hebben, het doorvoeren en het trachten uit te voeren van springstof en oorlogsmateriaal.
(Zie ook JBT no. 81-12).

B. Palestijnse terroristen

1. Bomsenslag op de woning van de Weense opperrabijn Dr. op 4-2-1982 te Wenen

Op donderdag 4-2-1982 ontplofte voor de woning van de Weense opperrabijn Dr. , gelegen in de binnenstad van Wenen, een projectiel met explosieve lading. Op het tijdstip van de explosie was de woning onbewoond. Tengevolge van de ontploffing ontstond lichte materiele schade.

Het onderzoek wees uit dat het hier handelde om een primitief geconstrueerde explosieve lading die in een plastic zakje voor de toegang van de woning was neergelegd.

Tot dusverre heeft niemand zich verantwoordelijk gesteld voor de aanslag.
Omtrent de daders tast men in het duister.

Commentaar

De laatste aanslag op een Joodse instelling in Oostenrijk werd op 29-8-1981 te Wenen gepleegd. Leden van de Palestijnse organisatie 'Al Assifah' schoten toen op bezoekers van een Joodse Synagoge en gooiden met handgranaten. De daders werden in januari 1982 tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. In dit verband heeft de vanuit Syrië opererende 'Al Assifah' onder leiding van hun leider Abu NIDAL met aanslagen gedreigd op de Oostenrijkse bondskanselier , de Minister van Binnenlandse Zaken en op Oostenrijkse diplomatische vertegenwoordigingen en instellingen, als de veroordeelde daders niet vrijgelaten werden.

Of de huidige bomaanslag een reactie is op het berechten van de daders, die de aanslag in augustus 1981 pleegden, kan nog niet beoordeeld worden. De aanslag kan ook een algemene achtergrond hebben om de, op initiatief van Oostenrijk genomen vredesbemiddelingen tussen de PLO en Israël verder te verstoren. Het kan ook zijn, dat 'Al Assifah' haar terroristische acties aan het uitbreiden is om de Oostenrijkse autoriteiten in vertegenwoordiging te brengen. Het is zeer waarschijnlijk dat er meerdere aanslagen op Oostenrijkse vertegenwoordigers en instellingen zullen volgen.

2. Aanhouding en op de vluchthaven van Fiumicino te Rome (vervolg op JBT 82-2, Btl).

Zoals eerder werd bericht werd op 5-1-1982 op het vliegveld van Rome de Westduitse en de vermeende Syriër aangehouden wegens het gemeenschappelijk bezit en vervoer van springstof. Eerst thans werd bekend dat deze vermeende Syriër ten rechts heet.

ontkende te kennen en de PFLP-verbindingen te onderhouden. De motivering voor haar reisroute Hamburg-Balgrado-Rome klonk absoluut ongeloofwaardig. Onmiddellijk na de arrestatie van de Arabier kocht zij een ticket voor de vlucht van Rome naar München; het ging hier om een volgende vlucht naar West-Duitsland. Ook de voor deze vlucht opgegeven beweegredes was eveneens ongeloofwaardig. Bij een informeel gesprek legde zij generlei verduidelijking over contactpersonen s.d. af.
Op grond van haar terughoudendheid tijdens dat gesprek mag ervan uitgegaan worden dat zij op dergelijke situaties was voorbereid.

Schriftelijke bewijstukken (telefoonnummers e.d.) werden echter niet op haar aangetroffen. Naar aanleiding van de huidige stand van zaken zal zij en de Arabier ter zake van springstofbezit worden aangeklaagd. Op een veroordeling van zal het wel niet aankomen. Op werden vier buitenlandse paspoorten aangetroffen en veiliggesteld. Op drie van deze paspoorten kwam zijn foto voor. Verder was hij in het bezit van telefoonnummers die naar een aantal Palestijnen - verblijvende in Bochum (West-Duitsland) - leidden. Op 23-1-1982 werden de woningen van een aantal Palestijnen in Bochum doorzocht. In een woning van één van hen werd het volgende materiaal veiliggesteld dat nog verwerking behoeft, te weten:

- 14 paspoorten die vervalsingskenmerken vertonen;
- kleine delen elektro-materiaal die geschikt zijn voor de vervaardiging van niet-conventionele explosieve verrichtingen en
- filmmateriaal dat o.a. betrekking heeft op de Israëlische ambassade in Bonn en een ander object in Hamburg.

C. Italiaans Terrorisme

Rode Brigades

1. *Nato-generaal* na 42 dagen bevrijd uit handen van 'Brigate Rosse'. (zie ook JBT 82-02, Btl. 81)
 Op 28-1-1982, om 11.36 uur exact drongen 10 leden van een speciaal commando van de anti-terreurbrigade van de Italiaanse politie een appartement te Padua binnen en bevrijdden, zonder dat er een schot werd gelost, de op 17-12-1981 door de 'Brigate Rosse' ontvoerde generaal. De politie had reeds enige dagen voor de bevrijding de nodige maatregelen getroffen om de bestorming mogelijk te maken. Zo reed er op de ochtend van de politie-actie voor het betreffende appartement een bulldozer om het bij de actie onvermijdelijke lawaai te overstemmen. In de boven een winkelcentrum gelegen 'volksgevangenis' waar vermoedelijk de gehele periode van zijn 42 dagen durende gevangenschap werd vastgehouden, werden vijf totaal verraste Rode Brigadisten aangehouden, te weten:

ad. a. was de leider van het groepje dat Dozier gevangen hield. Hij staat bekend als een vooraanstaand lid van de 'Kolonie Venetië', een afdeling van de 'Rode Brigades'. Ook zou hij betrokken zijn geweest bij de oprichting van een cel van de 'Brigate Rosse' op Sardinië. Volgens een politiewoordvoerder was het ook die een wapensmokkel van Libanon naar Italië organiseerde. was een naaste medewerker van het brein achter de ontvoering van . In 1978, de op 4-4-1981 in de omgeving van Milaan aangehouden

ad. d. zou een opleiding hebben genoten in een terroristenkamp in Lybië.

Bij de actie raakte slechts één terrorist gewond. Volgens een woordvoerder van de politie was hij met zijn hoofd tegen een muur gelopen.

Andere berichten melden, dat deze persoon, vermoedelijk betreft het op het moment dat hij aanstalten maakte om generaal bij het binnenvallen van de commando's dood te schieten, door een van de bevrijders bewusteloos werd geslagen. De commando's troffen de generaal, geboeid en gekleed in een blauw trainingspak, aan in een tent, die in een van het vier kamers tellende appartement was opgezet. Volgens een politie-woordvoerder vertoonde de generaal aanvankelijk lichte shock-verschijnselen. die weken echter een, zoals de 'Brigate Rosse' ook in haar communiqués vermeldde, door zijn ontvoerders werd verhoord, herstelde de zich echter snel. Hij werd door zijn bevrijders onmiddellijk voor onderzoek overgebracht naar het militaire hospitaal op de Amerikaanse luchtmachtbasis te Vicenza, ongeveer 40 kilometer ten noordwesten van Padua.

Achtergrond generaal
 De 50-jarige generaal werd opgeleid aan de vermaarde militaire academie te West Point. Gedurende zijn periode in Vietnam verwierf hij in de jaren 1968 en 1969 hoge militaire onderscheidingen waaronder de Silver Star, de Legion of Merit, de Bronze Star en de Purple Heart. In 1979 werd hij was toen werkzaam in de Bundesrepubliek, bevorderd tot generaal. Op het moment van zijn ontvoering bevond zich net een jaar op zijn post in Italië. Hij bekleedt in Verona bij het hoofdkwartier van de landstrijdkrachten van de NATO in Zuid-Europa, de functie van plaatsvervangend chefstaf en is belast met de logistiek. Onder het hoofdkwartier, met als commandant de Italiaanse generaal , vallen o.m. de Italiaanse, de Griekse, de Westduitse en de in Europa gelegerde Amerikaanse troepen.

Commentaar
 Of het resultaat van de 42 dagen durende gijzeling voor de 'Rode Brigades' een omvangrijk dossier omtrent de NATO-geheimen is geworden, of slechts een mapje met wat door de generaal verstrekt dwarslappen is nog niet bekend. De generaal beschrijft zijn ondervragers als toegewijde, intelligente mensen, die geloven in hetgeen waar ze mee bezig zijn.

Uit de diverse communiqués is het wederom gebleken waar de 'Rode Brigades' mee bezig zijn. Zij trachten zo spoedig mogelijk in Italië volgens het bekende recept een revolutie te ontketenen teneinde de Italiaanse samenleving volgens communistische leest te hervormen. Of er achter deze Brigadisten machten schuil gaan die belang zouden kunnen hebben bij de NATO-geheimen, waar mensen zoals generaal kennis van dragen is (nog) niet gebleken. De Italiaanse communistische partij (PCI) heeft zich in felle bewoordingen over de ontvoering uitgelaten hiermee duidelijk te kennen gevend niet geïdentificeerd te willen worden met de terreurdaden van de zich communistisch noemende 'Brigate Rosse'.

Een woordvoerder van de NATO verklaarde dat de ontvoering van generaal geen gevaar voor de NATO heeft opgeleverd in die zin dat er geheimen zouden zijn uitgelekt. is goed getraind en we zijn ervan overtuigd dat hij niets heeft losgelaten', aldus de NATO-woordvoerder. Het is voor het eerst sinds het ontstaan van de 'Rode Brigades', zo'n elf jaar geleden, dat de Italiaanse politie erin is geslaagd een ontvoerd persoon te bevrijden. Van de sedert 1970 door de 'Rode Brigades' gepleegde ontvoeringen zijn er drie met een 'executie na berechting door een volkstribunaal' geëindigd. In 1978 werd de voorzitter van de Christen-Democratische partij 54 dagen na zijn ontvoering dood gevonden in de kofferbak van een auto in Rome. Vorig jaar werden de directeur van Montedison: en , de broer van de 'berouwvolle' terrorist en , dood aangetroffen.

De politie stuit overigens op steeds meer aanwijzingen waaruit blijkt dat de zaak veel punten van overeenkomst vertoont met de zaak . (zie ook JBT 82-02, Btl. 81).

Zelfs in Italië had men zicht op het doen en laten van Vlak voordat de aanslag werd gepleegd, waren de Italiaanse autoriteiten door de Turkse autoriteiten op de hoogte gesteld van het verblijf van in Italië. In Turkije is een arrestatiebevel uitgevaardigd tegen in verband met diens aandeel in de aanslag op de Paus. De Turkse regering heeft inmiddels om de uitlevering van gevraagd. (Zie JBT no. 81-07.)

G. Diefstal van blanco Bundespersoonsausweisen en paspoorten in de BRD

Tussen 29-1-1982 en 1-2-1982 hebben onbekenden zich in het districtkantoor van de stad Kaulen, gelegen aan de Jülicherstrasse 6, meester gemaakt van een aantal blanco Bundespersoonsausweisen en blanco Duitse paspoorten. Naast de documenten werd een geldbedrag van 418,56 DM ontvreemd. De Bundespersoonsausweisen zijn genummerd van K 9308823 tot K 9308840. De paspoorten zijn genummerd van F 4663644 tot F 4663660 en F 4573280. 'n welke kringen de onbekende daders moeten worden gezocht s voorsnog onduidelijk.

H. Rechts extremisme

Duitslands grootste Neo-Nazi-partij verboden
 Op 27-1-1982 heeft de Westduitse minister van Binnenlandse Zaken, de grootste neo-nazistische partij in de bondsrepubliek, de 'Volkssozialistische Bewegung Deutschlands' (VSB) verboden. Het verbod geldt eveneens voor de jeugdafdeling van de VSB, het 'Jugend Front'. Als reden tot het verbod werd opgegeven dat de beweging de grondwettelijke orde schendt en in haar optreden en doelstellingen duidelijk vervant is aan de nationaal-socialisten uit het Hitler-tijdperk. (Zie ook JBT no. 82-01)

I. 'Vreedzame natuurbeschermers' plegen met anti-tankwapen aanslag op atoomcentrale

In de nacht van 18 op 19-1-1982 hebben tot nu toe onbekend gebleven natuurbeschermers een granaataanval gepleegd op 'e in aanbouw zijnde kerncentrale van Creys-Merville, een op .5 km ten oosten van Lyon gelegen plaatsje in het zuidoosten van Frankrijk. De daders vuurden van 300 à 400 meter vijf anti-tankgranaten, waarvan er vier doel troffen, op de centrale af. De centrale, die bekend staat onder de naam 'Super Phenix' werd slechts licht beschadigd. Bij de constructie van de centrale was dan ook rekening gehouden met eventuele raketaanvallen, tijdens bijvoorbeeld oorlogssituaties. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor. De Franse politie trof op ongeveer 600 meter aan de overzijde van de Rhône onderdelen aan van de uit 1963 daterende Russische raketwerper, waarmee de granaten waren afgevuurd.

Claim
 Later op de dag werd de verantwoordelijkheid voor de aanslag in een anoniem telefoontje met het Franse persbureau AFP door een zich 'Les Ecologistes' noemende groepering opgeëist. In het telefoongesprek werden geen nadere bijzonderheden omtrent de groepering gegeven. Wel deelde de anonymus mede dat er maatregelen waren genomen om te voorkomen dat er bij de aanslag doden zouden vallen.

Achtergrond
 De reactor van Creys-Malville is de eerste z.g. snelle kweekreactor die in Frankrijk in gebruik zal worden genomen.

Op het moment van de aanslag waren de belangrijkste bouwwerkzaamheden voltooid, maar er was nog geen nucleaire brandstof in de reactor aanwezig. De bouw van deze reactor heeft net als de bouw van de atoomcentrale bij Kaikar grote weerstand opgeroepen bij de anti-kernenergiebewegingen. Bij de grote betogingen van 1977, tienduizenden demonstranten waren op de been, kwam een betogter tijdens een van de vele hevige gevechten met de politie om het leven. Frankrijk was voor de verkiezing van de socialist Mitterand tot president gestart met het meest ambitieuze atoomenergieprogramma ter wereld, een programma dat er in voorziet tegen 1985 Frankrijk, door middel van kernenergiecentrales, voor meer dan de helft van de totale behoefte van energie te voorzien. De regering van Mitterand heeft voor het grootste deel de plannen van de vorige regering overgenomen, dit tot ontstanning van de Franse anti-kernenergiebeweging, die aanvankelijk zeer tevreden was over de verkiezingsoverwinning van de socialisten in mei en juni van het vorige jaar, daar men er van overtuigd was dat de regering Mitterand de plannen aanzienlijk zou terugdraaien.

Eerdere aanslagen op kerncentrales
 In het verleden werden al meer aanslagen op Franse kerncentrales gepleegd. Op 3-5-1975 werd een motor van het koelcircuit van de in aanbouw zijnde centrale te Fessenheim in noordoost Frankrijk beschadigd door twee explosies. De aanslag werd gelaimd door een commando dat zich noemde naar en de Spaanse anarchiast , die in maart 1974 was terecht gesteld. In de nacht van 14 op 15-8-1975 veroorzaakten twee ontploffingen lichte schade aan de kerncentrale van Brennilis in het westfranse departement Finistère. Deze aanslag werd opgeëist door commando's van het 'Front voor de Bevrijding van Bretagne'.

III.

Chronologie

17-12-1981

Vier terroristen, die zich voordoen als loodgieters, ontvoeren Dozier uit zijn flat te Verona. Vrouw en kinderen blijven geboeid achter.

In een telefonische mededeling laat de 'Brigate Rosse' weten de NATO-generaal te hebben ontvoerd.

18-12-1981

De ontvoerders maken bekend dat de generaal in een 'volksgevangenis' wordt vastgehouden en zal worden 'berecht'.

19-12-1981

Eerste verklaring van de 'Brigate Rosse'. Dozier wordt een Yankee-zwijn genoemd.

27-12-1981

Een nieuw communiqué van de 'Brigate Rosse' voorzien van een foto. Een laboratorium-onderzoek toont aan dat de foto echt is en niet zoals eerder werd aangenomen een montage.

29-12-1981

De Italiaanse premier Spadolini verklaart uitdrukkelijk dat de Italiaanse en de Amerikaanse regering niet met de ontvoerders willen onderhandelen.

30-12-1981

De politie van Padua arresteert vier leden van de 'Brigate Rosse'.

3-1-1982

Vier vrouwelijke leden van de 'Brigate Rosse' ontsnappen uit een gevangenis te Rovigo, 90 km van Verona.

5-1-1982

De politie in Rome arresteert twee leden van de 'Brigate Rosse' en leggen de hand op plannen voor nieuwe terroristische aanslagen.

9-1-1982

wordt aangehouden. Hij is het brein achter de 'Brigate Rosse'. Gelijk met worden negen andere 'Brigate Rosse' leden gearresteerd.

13-1-1982

De politie deelt mede dat de 'Brigate Rosse' leden plannen hadden om een raketaanval uit te voeren op het hoofdkwartier van de Christen-Democraten te Rome.

25-1-1982

Een nieuw communiqué van 'Brigate Rosse' deelt mede dat zij niet wenst te onderhandelen over de vrijlating van Blij het communiqué is een foto gevoegd, waarop te zien is met baard en wat langer haar.

28-1-1982

wordt in Padua bevrijd en vijf 'Brigate Rosse' leden worden aangehouden.

2. Overval op de Pica-kazerne te Santa Maria Capua Verde op 9-2-1982

Op 9-2-1982 hebben terroristen, behorende tot de 'Rode Brigades', even 'proletarisch gewinkeld' in een wapenopslagplaats van het Italiaanse leger in het dorp Santa Maria Capua Verde, ten noordoosten van Napels.

De overval op de Pica-kazerne, 175 km ten zuiden van Rome, begon 's-ochtends omstreeks vier uur.

Drie of vier terroristen klommen over de omheining en ontwapenden de vier bij de wapenopslagplaats op wacht staande soldaten.

Zij namen de militairen mee naar een barak waar 14 andere militairen nog van hun nachtrust lagen te genieten.

Ook deze werden ontwapend en opgesloten.

De buit van de commando's, die onder het schreeuwen van 'Wij zijn de Brigate Rosse' de barak waren binnengedrongen, bestaat, voorzover het momenteel te overzien is, uit twintig geweren, verscheidene automatische of semi-automatische wapens, twee anti-tank-granaten en granaten van 60 mm. In de namiddag van de negende februari belde een vrouw met de redactie van de Napolitaanse krant 'Il Mattino' en deelde mee dat de overval door de 'Brigate Rosse' was gepleegd. De overval is de meest spectaculaire actie sedert de ontvoering van Nato-generaal op 17 december van het vorig jaar.

Na de ontzetting van de generaal op 28-1-1982 werden in de hierop volgende weken ongeveer 140 personen, verdacht van lidmaatschap van de 'Brigate Rosse', aangehouden. Middels de verklaring van sommige aangehouden personen kon de politie verscheidene wapendepots van de Brigadisten ontmantelen.

D. Spaans terrorisme (ETA)

1. Ontvoering van Dr. in Madrid op 29-12-1981

Op dinsdag, 29-12-1981, werd de vooraanstaande Madrileense vrouwenarts Dr.

Spanje ontvoerd toen hij met zijn auto onderweg was van zijn woning aan de Calle San Francisco de Sales 31 te Madrid naar de grootste vrouwenkliniek in het centrum van Madrid voor de uitoefening van zijn dagelijkse werkzaamheden. Zijn auto werd dezelfde dag op het parkeerterrein van de kliniek aangetroffen.

Over de juiste toedracht van de ontvoering en de identiteit van de ontvoerders tastte men in het duister.

De politie wist enkel te melden dat twee mannen - vermoedelijk Zuid-Amerikanen - die zich voordeden als vertegenwoordigers van een Westduits televisieteam, de arts hadden benaderd voor een vraaggesprek.

Op 22-12-1981 kochten zij onder valse voorwendsels een televisietoestel van Duits fabrikaat in een winkel voor elektrische huishoudelijke artikelen ('winkel Feymar') en lieten het apparaat de volgende dag bij de arts thuis bezorgen, met het kennelijke doel om diens vertrouwen te winnen.

Aangezien de arts een vermogend man is, vermoedde de familie dat het de ontvoerders om een groot losgeld te doen was.

De familie riep de ontvoerders op met hen in contact te treden teneinde hun eisen kenbaar te maken, doch alle pogingen bleven vruchteloos. Intussen werd door de familie geld ten bedrage van 2.000.000 Amerikaanse dollars - bestaande uit gebruikte Amerikaanse dollarbiljetten en peseta's - bijeen gebracht om aan eventuele gestelde financiële eisen van de tot dusverre onbekende ontvoerders tegemoet te komen.

Inmiddels deden de geruchten de ronde dat de ontvoerders voor de vrijlating van de arts een losgeld van 25 miljoen gulden hadden gebist.

Ruim twee weken na de ontvoering arresteerde de politie in Bilbao een niet bij naam genoemd lid van 'E(uskadi) T(a) A(skatasuna)'.

Aan de hand van betrokkene's verhoor vernam de politie de plaats waar dokter gevangen gehouden werd, te weten in een huis in het bergdorpje Trasmoz, gelegen op ongeveer 70 km van Zaragoza.

In de nacht van vrijdag 15 op zaterdag 16-1-1982 werd het dorpje heimelijk omsingeld door een grote politiemacht, bestaande uit een speciale commando-eenheid van de Guardia Civil en agenten in burger.

Op zondag, 17-1-1982, te 03.00 uur, werd de bevrijdingsactie uitgevoerd.

De agenten bliezen met springstof de voordeur van het huis uit zijn voegen en bevonden zich enkele seconden later in de kamer op de eerste verdieping waar de arts gevangen gehouden werd. Hij werd bevrijd en bleek in goede gezondheid te verkeren. In het huis arresteerde de politie de vier bewakers van de arts, te weten: de 55-jarige metselaar , zijn

20-jarige dochter, haar vriend en een niet bij naam genoemd manspersoon.

De gearresteerden bleken allen lid te zijn van de politiek-militaire vleugel van de Baskische afscheidsbeweging de 'ETA-politico militar'.

In het huis, achter een dubbele muur in de keuken vond de politie:

- 2 pistolen;
- één geweer, en
- 40.000 patronen.

Door de voortijdige bevrijding van de arts werd door de familie nog geen losgeld betaald.

Na verhoor van de vier leden van de 'ETA-politico militar', die de arts 19 dagen gevangen hielden, kwam de politie het bestaan van een ETA-wapenarsenaal op het spoor.

Op woensdag 20-1-1982 deed de Spaanse recherche een inval in een boerderij bij het plaatsje Erandio in de omgeving van Bilbao.

In de boerderij die door zelf was gebouwd, was een geheime bergplaats onder het zwembad geconstrueerd. Zelfs zijn familieleden die de boerderij bewoonden verklaarden helemaal niets te weten.

In de geheime bergplaats, die een groot wapenarsenaal van de 'ETA-politico militar' bleek te zijn, trof men vijf ton wapens en explosieven aan, bestaande uit o.a.:

- 343 geweren;
- 300 revolvers;
- talrijke moderne machiepistolen;
- aantal pistolen;
- aantal Bazooka's van Russisch fabrikaat met bijbehorende granaten;
- 2565 patronen;
- 500 kilogram explosieven (kneedplastic);
- 3 kogelvrije vesten en
- een aantal boeken met handleiding over het gebruik van springstoffen.

De ontdekking van dit wapenarsenaal leidde op zijn beurt weer tot de arrestatie van een niet bij naam genoemd ETA-lid.

Politiedeskundigen menen dat dit arsenaal van 5000 kilo wapens en explosieven praktisch de gehele voorraad is die de 'ETA-politico militar' voor toekomstige acties achter de hand hield.

Op dezelfde dag nog werd door de politie een goed gecamoufleerd onderkomen, dat zich eveneens bevond in een boerderij, gelegen in de buurt van het plaatsje Andoain (Baskenland) ontdekt. Zeven ontvluchte ETA-leden werden gearresteerd, terwijl een kleine hoeveelheid wapens werd aangetroffen.

Met de aanhouding van de vier ontvoerders van Dr. is de zaak nog niet afgesloten voor de Spaanse regering. Elf maanden geleden, na de mislukte staatsgreep onder leiding van luitenant-kolonel op 23 februari 1981 kondigde de 'ETA-politico militar' een wapenstilstand af en was dit sedertdien ook nagekomen. Thans rijst de vraag of de 'ETA-politico militar' de gewapende actie zal hervatten.

Dit zou bijzonder slecht zijn, nu de spanningen in de militaire kazernes weer oplopen met het naderen van de rechtszaak tegen de samenzweerders van de mislukte coup d'état.

Mogelijk in verband met geldgebrek is de 'ETA-politico militar' thans overgegaan tot de ontvoering van Dr. en de rijke Baskische industrieel van Duitse afkomst

Het hoofd van de Spaanse anti-terreurbrigade, verklaarde dat de 'ETA-politico militar' nog maar één of twee gewapende commando's over had waarvan de meeste leden in de afgelopen dagen naar Zuid-Frankrijk zijn gevlucht.

De organisatie zou de laatste maanden zijn teruggebracht tot minder dan 100 leden.

De vondst van bedoeld wapenarsenaal betekent een grote klap voor de slagvaardigheid van de 'ETA-politico militar'. De ETA kan haar wapenarsenaal vanwege geldgebrek niet onmiddellijk vernieuwen met grootscheepse aankopen op de internationale zwarte markt.

De organisatie hield zich al enkele jaren zonder veel succes bezig met bomaanslagen op de Spaanse stranden aan de Middellandse Zee om toeristen af te schrikken en richtte op het vliegveld Barajas te Madrid en in twee spoorwegstations bloedbaden aan door koffers met explosieven in bagagekluisen te deponeren.

2. Vrijlating van de industrieel op 5-2-1982 door de ETA-militar.

(vervolg op JBT 82-02 Btl, onder E)
De op 5-1-1982 door de 'ETA-militar' ontvoerde Spaanse onderdaan en industrieel werd op 5-2-1982, tegen 20.00 uur, in Bilbao vrijgelaten. Hij werd 90 minuten na zijn vrijlating door twee personen geboeid aangetroffen en verkeerde in goede gezondheid.

Voor zijn vrijlating werden 120.000.000 pesetas betaald. Het losgeld werd in Frankrijk overhandigd.

Naar het oordeel van de Spaanse autoriteiten zou door de ontvoering een klimaat van angst worden geschapen om betalingen van de door de ETA gevorderde 'revolutionaire belasting' te bereiken.

E. Ierse terrorisme

1. IRA verleent amnestie aan politie-informanten

In de eerste week van februari 1982 werden door de Ierse politie 42 personen gearresteerd. Deze personen kan men typeren als IRA-aanhangers.

Van deze 42 gearresteerden, stonden er 14 officieel gesignaleerd. Het persbureau van de groepering 'Provisional Sinn Fein', gaf in dezelfde periode een communiqué uit, waarin werd aangekondigd, dat aan politie-infiltranten binnen de IRA, die zich binnen een tijdsbestek van twee weken bekend zouden maken, amnestie zou worden verleend. Wanneer aan deze oproep geen gehoor zou worden gegeven, diende men rekening te houden met wraakacties vanuit IRA kringen, die zouden bestaan uit knieschoten of zelfs executie.

De IRA nam dit besluit tot verlening van amnestie, omdat er onrust was ontstaan over tips aan de politie over opslagplaatsen, voorgenomen terroristische acties en de arrestatie van de hierboven bedoelde personen.

F. Aanslag op de Paus d.d. 13-5-1981.

Aanhouding op 14-2-1982 te Hamburg

Op 14-2-1982 werd in Hamburg bij een verkeerscontrole in de rosse buurt de Turk aangehouden, als zijnde verdacht van medeplichtigheid aan de moordaanslag d.d. 13-5-1981 op Paus Johannes Paulus II te Rome.

De identiteit van kon pas op 16-2-1982 vastgesteld worden. Al eerder hadden de Turkse autoriteiten de man, die op de door de officiële fotograaf van het Vaticaan destijds van de aanslag gemaakte foto naast de dader staat, mede op aanwijzingen van het Istanboelse dagblad Milliyet, geïdentificeerd als zijnde

is lid van de ultra-rechtse National Action Party (NAP), en maakte deel uit van de groep die AGCA hielp bij diens ontsnapping uit de Kartal Maltepe-gevangenis in Istanboel waar hij gedetineerd was in verband met de door hem gepleegde moordaanslag op de hoofdredacteur van het in Istanboel gevestigde dagblad 'Milliyet' d.d. 1-2-1979.

De chef van de Turkse staatsveiligheidsdienst verklaarde dat hij aanwijzingen heeft dat en op hetzelfde moment in West-Duitsland verbleven. Ook heeft contacten onderhouden met de rechtse 'Nationalist Movement Party', hetgeen o.m. is gebleken uit een brief van aan de voorzitter van de NMP, en 219 leden van de NMP staat de doodstraf te wachten in verband met de poging tot een staatsgreep die zij op 12-9-1980 hadden gepleegd.

De Turkse veiligheidsman verklaarde dat voor het plegen van de aanslag op de Paus geschadwd werd door de Turkse veiligheidsdienst.